

GRZESZNA CYGANERIA

**GRZESZNA
CYGANERIA**

**KRZYSZTOFOWICZ-
KOZAKOWSKA**

STEFANIA

BOŚZ

***Skandal ma naturę emocjonalną,
tak jak sztuka.***

***Zarówno sztuka,
jak i skandal są kwestią publiczną.***

ARI ADULT

GRZESZNA CYGANERIA

**KRZYSZTOFOWICZ-
KOZAKOWSKA
STEFANIA**

SPIS TREŚCI

6

TRADYCJA
MŁODOPOLSKIEGO
SKANDALU

22

FORMIŚCI
I FUTURYŚCI,
CZYLI „TYFUS
ARTYSTYCZNY”

36

SKANDALIZUJĄCA
„ZAKOPIANINA”

114

DAMY SKANDALISTKI

146

SĄD NAD GORSZĄCĄ
ILUSTRACJĄ –
MAJA BEREZOWSKA
I STANISŁAW
ŻECHOWSKI

164

NIECHLUJNY ZLEPEK
WASALSKICH
CONFETTI ZEBRANYCH
Z BULWARU
MONTPARNASSU

180

ARTYSTA JEST
SKANDALICZNYM
REWOLUCJONISTĄ

62

MECHANO-FAKTURA,
CZYLI MECHANO-
-BZDURA I POJEDYNKI

74

WARSZAWA W CIENIU
KAWIARŃ I MORDU
POLITYCZNEGO

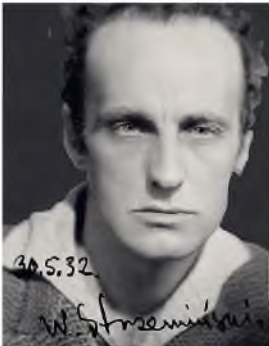
86

KOBIETY SADYSTKI
BRUNONA SCHULZA

98

NIECNE RADY
I PODŻEGANIA
SKANDALISTY
STANISŁAWA
SZUKALSKIEGO

190

„NIE CHCĘ MIEĆ
NIC WSPÓLNEGO
Z TĄ CAŁĄ
ORDYNARNĄ
»STRZEMIĘNSZCZYZNĄ«”

196

„TE KOPIE
I TA FABRYKA
JUŻ MI KOŚCIĄ
W GARDLE STANEŁA”

208

SKANDALIZUJĄCE
„POLSKIE NIEBO”,
CZYLI W OPARACH
ASTROLOGII

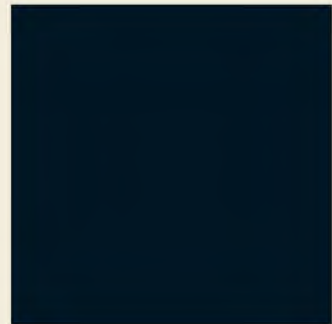

222

SKANDALI CIĄG
DALSZY

**TRADYCJA
MŁODOPOLSKIEGO
SKANDALU**

SŁOWO „SKANDAL” od greckiego *skandaletron* określa pułapkę, publiczną awanturę, gorszące wydarzenie. Pojęcie „le scandale” i „das Skandal” oznacza również zjawisko społeczne, polegające na przekroczeniu pewnych norm obyczajowych, moralnych, ustalonych zasad, granic przyzwoitości; jest to także gorszące, szokujące wydarzenie¹. Zdarzenie staje się skandalem w momencie jego nagłośnienia, opublikowania, często bywa efektem niezrozumienia sytuacji przez obserwatora, jest wynikiem plotki, złośliwości, a także radości biernych obserwatorów. Skandal najczęściej wybucha, gdy jego „bohater”, uczestnik nie jest świadomy (lub nie jest w pełni świadomy) danej sytuacji, gdy jest ona dla niego pewnym zaskoczeniem. Łaknąca sensacji publika tylko czeka na tego typu rewelacje! Nie ma takiego skandalu, którego by nie zaakceptowała. ■ Na skandale szczególnie narażone jest środowisko artystyczne, które – z racji wykonywanego zawodu i wpisanej weń popularności – cieszy się wyjątkowym zainteresowaniem odbiorców, wcale nierzadko budując swoją pozycję na mniej lub bardziej wyreżyserowanych zachowaniach. Prowokatorem skandali była też cenzura, zarówno „urzędowa”, jak i publiczna, skupiająca się najczęściej na niewygodnych tematach politycznych czy ekscesach erotycznych. Artyści sami łamali normy etyczne i obyczajowe, bezwzględnie atakując kolegów, narażeni byli na równie bezpardonowe i obrażające słowa krytyki budzącej zrozumiałe emocje. Dużą rolę w wywoływaniu skandali artystycznych odgrywała szybko rozchodząca się plotka – im bardziej pikantna, tym efektowniejsza. ■ Wyraźnym animatorem tego rodzaju skandali stała się epoka Młodej Polski. Pojawiały się wówczas skandale bezpośrednio związane zarówno z dziełem sztuki, jak i ze stylem życia bohemy artystycznej. Najgłośniejszym z nich był skandal zaaranżowany przez Władysława Podkowińskiego, który – udręczony opinią publiczną – pociął swój obraz *Szał* eksponowany wówczas w warszawskiej Zachęcie. ■ Kreowaniu skandalizującej atmosfery szczególnie sprzyjały „świątynie nocnej secesji”, czyli kawiarnie artystyczne, które tak w Krakowie, jak w Wiedniu,

s. 7
Władysław Podkowiński,
Szał uniesień, 1894,
olej na płótnie, 310 × 275 cm

Jacek Malczewski,
Wyjście z Akademii, 1901,
akwarela na papierze,
86 × 61,5 cm

¹ Definicja zainspirowana przemyśleniami Agnieszki Szymańskiej zawartymi w artykule *Współczesna forma skandalu artystycznego. Czy warto być artystą-skandalistą?*, „Kultura i Społeczeństwo” 2013, nr 1.

„Pojedynek mój z malarzem Szczuką był aktem tchórzostwa. Będąc przeciwnikiem pojedynków, nie czując już do Szczuki żadnej wrogości za głupią bijatykę w »Ziemiańskiej« uległem w sposób brzydki naciskowi opinii. Nie wypadło się nie bić”². ■ Pojedyunki nie były w dwudziestoleciu międzywojennym czymś nadzwyczajnym. Jeszcze w epoce Młodej Polski, w 1909 roku, odbył się w Krakowie słynny pojedynek Józefa Mehoffera i Leona Wyczółkowskiego, którego przyczyną były niewyjaśnione plotki na temat nieżyczliwej wobec Towarzystwa Artystów Polskich „Sztuka” recenzji. ■ Ten sposób rozwiązywania konfliktów był dość powszechny, także w kręgach artystycznych (świadczy o tym choćby fakt, że – jak wspomina Karol Estreicher – jeden tylko Konrad Winkler sekundował w niemal

Pojedynek Leopolda Gottlieba
z Mojżeszem Kislingiem,
Paryż 1913

²J. Kuciel-Frydryszak, *Słonimski. Heretyk na ambonie*, Warszawa 2012, s. 76.

Mieczysław Cybulski
jako Ludwik Lachowicz
(odwrócony tyłem) i Lech
Owron jako Witold Kaniewski
(pierwszy z prawej)
w scenie pojedynku z filmu
Dusze w niewoli, 1929

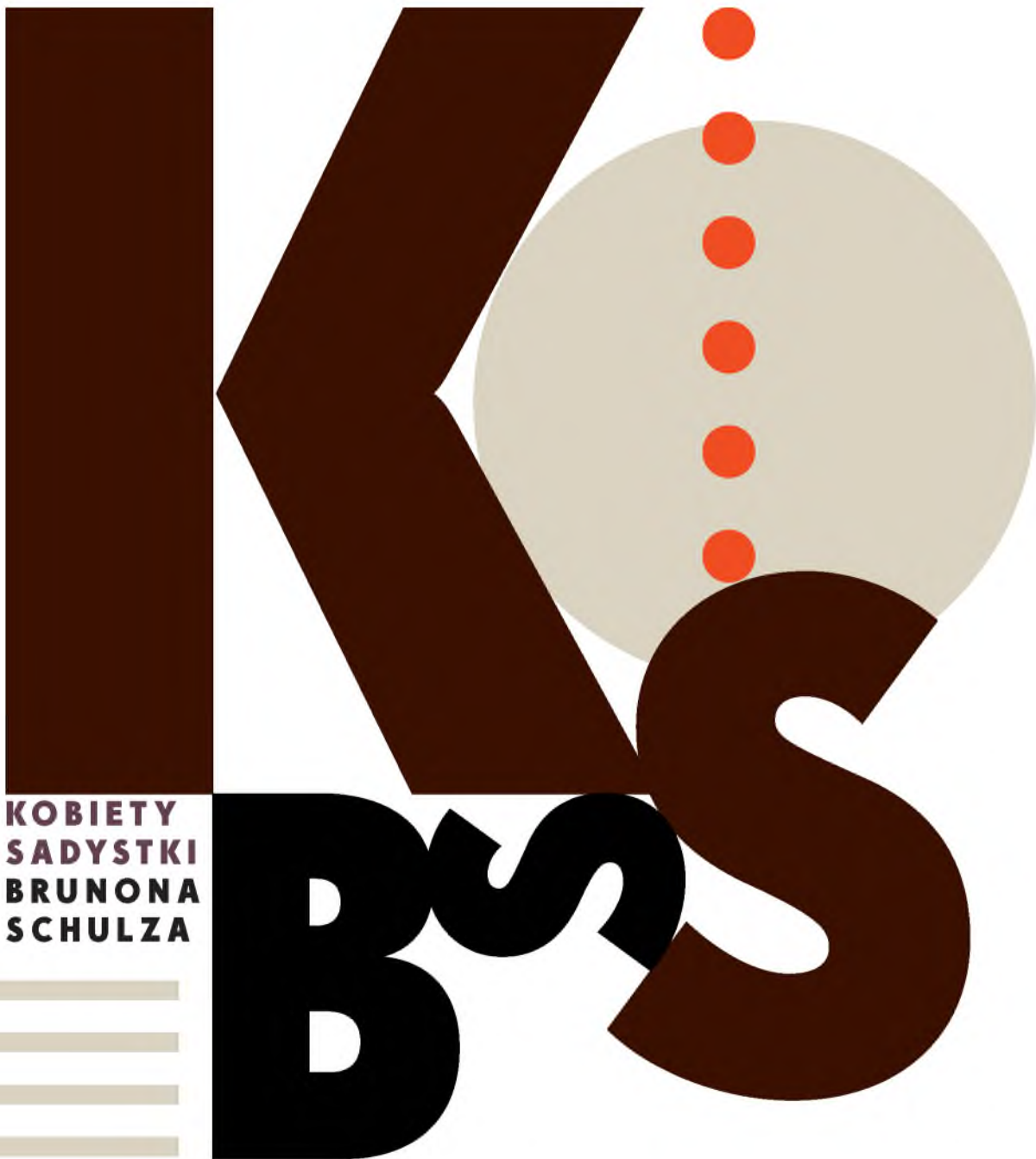
trzydziestu pojedynkach). Pojedykował się między innymi w 1914 roku Leon Chwistek z początkującym malarzem Władysławem Dunin-Borkowskim. Powodem starcia były kpiny z zaręczyn Chwistka z Olgą Steinhaus. Pojedynek na szable odbył się w Paryżu, a sekundantami byli Wieniawa-Długoszowski i Jerzy Dubois. Chwistek ugodził przeciwnika w skroń i prawie obciął mu ucho, ale ostatecznie podali sobie ręce. W 1913 roku, również w Paryżu, pojedynkowali się (nie wiadomo w jakiej sprawie) zaprzyjaźnieni ze sobą Mojżesz Kisling i Leopold Gottlieb. W 1926 roku Chwistek pojedynkował się z kolei z profesorem chirurgii Glatzlem³. Malarską refleksją na ten temat zdaje się, że jest obraz Leona Chwistka zatytułowany *Szermierka*, wyrażne odwołujący się do jego honorowych pojedynków.

³ K. Estreicher, *Leon Chwistek...*, dz. cyt., s. 98-100.

Pojedynek Leona Chwistka
z Władysławem
Dunin-Borkowskim,
Paryż, kwiecień 1914

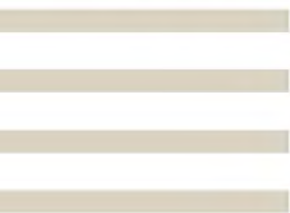

Mezczyźni pojedynkują się
przy użyciu floretów
w otoczeniu gapiów, 1930

KBS

**KOBIETY
SADYSTKI
BRUNONA
SCHULZA**

W KONTEKŚCIE FORMISTÓW i skandalistów istotna jest, uznana za skandaliczną i gorszącą pornografię, twórczość Brunona Schulza – pisarza, rysownika, ilustratora, zawieszono go pomiędzy prowincjonalnym Drohobyczem a tętniącą życiem Warszawą, twórczość naznaczona krótkimi pobytami w Wiedniu i Paryżu. Schulz był autorem jednego tylko obrazu olejnego, na którego temat wypowiedział się między innymi Stanisław Ignacy Witkiewicz, dostrzegając bliską mu „linię demonologów”. Artur Lauterbach w artykule *Talent w ukryciu* napisał o Schulzu:

Wszelkie uczucia występują ze zdwojoną siłą, są niemal przejawskrawione. Jeden z najzasadniejszych motorów twórczości Schulza – erotyzm, przenika swą energią każde pociągnięcia ryłca, znajduje swe dobitne akcenta w każdej frazie i tonacji płyty [...]. Chory Eros, nakryty haraczem nieludzkiej udreki, wgnieciony w nielitosne jarzmo pierwotnych instynktów wrogiej płci, składa u jej stóp całopalenie swego tętniącego serca. Mimo to sztuka Schulza pozostaje nieskalana i czysta¹.

■ W hermetycznym środowisku Drohobycza w latach 1920–1922 powstały teki graficzne zaskakujące zarówno pod względem warsztatowym, jak i tematycznym. Akcja prowokacyjnej *Xięgi bałwochwalczej* (z kilkudziesięciu tek zachowało się kilka) rozgrywa się na tle prowincjonalnego Drohobycza, w mrocznej, dwuznacznej, aluzyjnej atmosferze, stanowiącej odbicie erotycznych marzeń wypowiedzianych poprzez zniewalającą groteskę i karykaturę. *Xięga* dedykowana była zmysłowej, perwersyjnej, wulgarnej kobiecie – istocie wyższej, władczącej, wyniosłej, pięknej predysponowanej do odbioru bałwochwalczych hołdów od istot niższych, podrzędnych, skarłałych, ułomnych, brzydkich, czyli mężczyzn, czółgających się u jej stóp niczym psy. Z kolei fetyszizm dostrzec można w pojawiających się fragmentach damskich strojów, pończoch, podwiązek, kokardek, pantofelków, a także pejczy i batów. Nie mniej masochistyczne są tytuły prac,

s. 87
Bruno Schulz,
Bestie
z cyklu *Xięga bałwochwalcza*,
około 1920–1922

Bruno Schulz,
Undula u artystów
z teki *Xięga bałwochwalcza*,
około 1922

¹A. Lauterbach, *Talent w ukryciu*, „Chwila” 1929, nr 3740 z 21.08, cyt. za: A. Kaszuba-Dębska, *Bruno. Epoka genialna. Biografia*, Kraków 2020, s. 370.

Bruno Schick

HELENA BONNER

„KOLEŻANKA BALTAROWICZ nie jest kobietą! Koleżanka Baltarowicz to człowiek!¹! Taki wątpliwy komplement usłyszała od swych kolegów z uczelni Zofia z Baltarowiczów Dzielińska, która w 1917 roku szturmem zdobyła krakowską Akademię Sztuk Pięknych, rozpoczynając tym samym nową erę uczelni uwolnionej od skandalicznego wręcz zamknięcia dla kobiet². ■ Krakowska Szkoła Sztuk Pięknych przez blisko 100 lat broniła się przed kobietami, zarówno studentkami, jak i modelkami. Najpierw w latach 1818–1833, kiedy działała jako Akademia Sztuk Pięknych w ramach Uniwersytetu Jagiellońskiego, następnie kiedy na kolejnych 40 lat została przyłączona do Instytutu Technicznego. W roku 1873 rozpoczęła samodzielny żywot jako Szkoła Sztuk Pięknych z dyrektorem Janem Matejką, który nie był w stanie zdecydować się na reformę uczelni i otwarcie jej dla kobiet. Sytuacja nie zmieniła się także i po reformie dokonanej przez Juliana Fałata. Uczelnia zyskała status Akademii Sztuk Pięknych, ale w początkowym okresie rządów Fałata nadal nie była w stanie podjąć tak ważnej decyzji. ■ W międzyczasie od 1868 roku prowadzone były w Krakowie Wyższe Kursy dla Kobiet, zwane „Baraneum” (od nazwiska ich założyciela, Adriana Baranieckiego), których kierownikami byli Władysław Łuszczkiewicz i Jan Matejko, a wykładowcami znakomici profesorowie ze Szkoły Sztuk Pięknych. ■ Najostrzej i najbardziej konsekwentnie na rzecz udostępnienia kobietom możliwości studiów w Akademii działała Maria Dulębianka, autorka artykułu z 1895 roku *Kończycie, a będzie wam otworzone*³. Mając za sobą studia w Paryżu, Wiedniu i Warszawie, w sprawie kobiet i ich możliwości studiów w Szkole Sztuk Pięknych pod Wawelem bezskutecznie interweniowała zarówno u Jana Matejki, jak i u Juliana Fałata. Przeciwno sobie miała przy tym nawet tak ważne osoby jak Gabriela Zapolska, która nawoływała: „Nie filozofuj! [...] Nie zatracaj swej

s. 115
Tamara Lempicka,
Dziewczęta,
 około 1930, olej na desce,
 35 × 27 cm

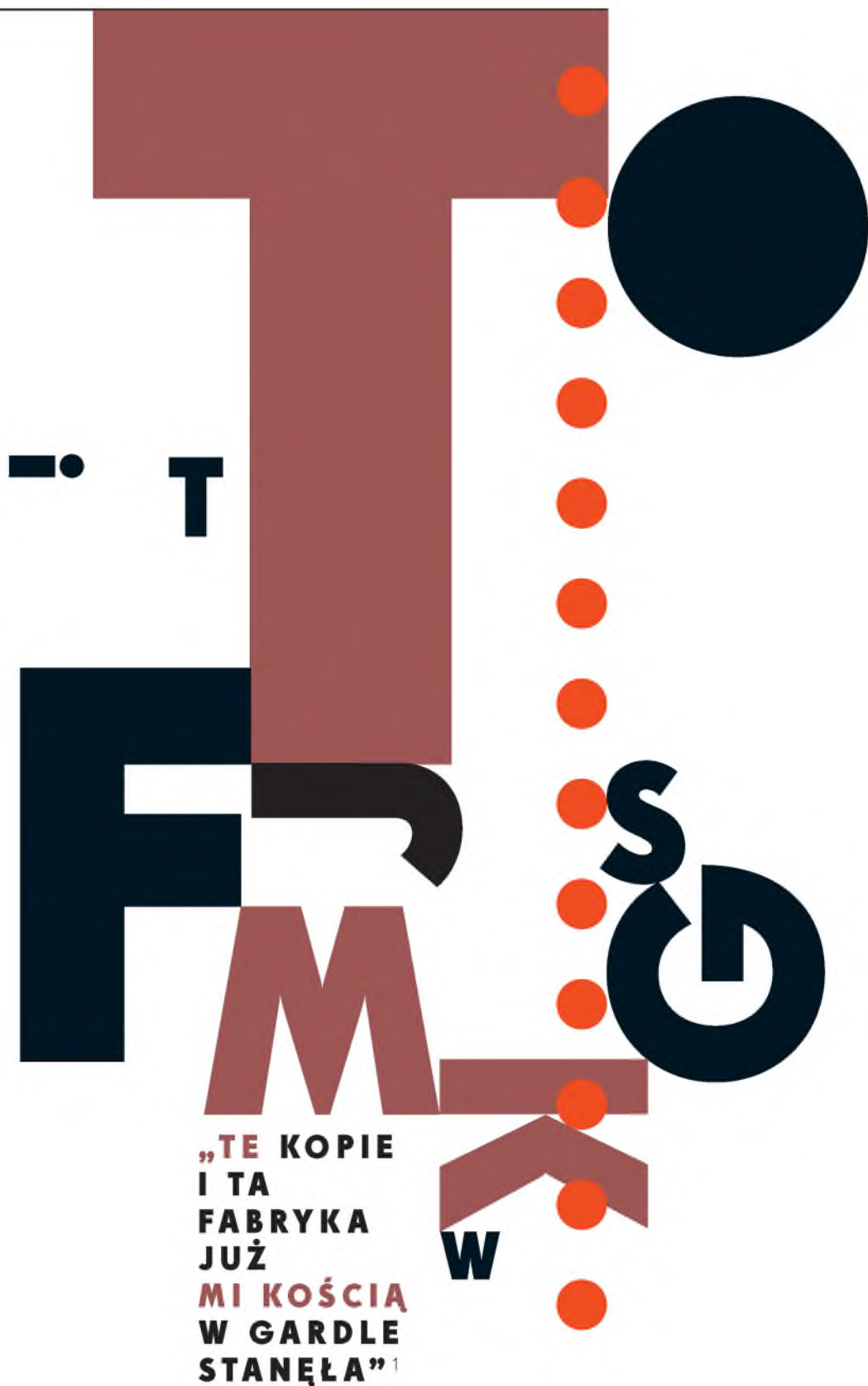
**Zofia Baltarowicz w swojej
 pracowni we Lwowie
 przy ul. Kurkowej 3,
 około 1932**

¹I. Demko, *Zofia Baltarowicz-Dzielińska. Pierwsza studentka Akademii Sztuk Pięknych w Krakowie*, Kraków 2018, s. 88.

²M. Pilikowski, *Walka kobiet o prawo do studiowania w Akademii w latach 1818–1895*, „Wiadomości ASP” [Kraków] 2018, nr 81, s. 35–38.

³I. Demko, *Walka kobiet o prawo do studiowania w Akademii w latach 1895–1919*, „Wiadomości ASP” [Kraków] 2018, nr 81, s. 41.

SPECYFICZNYM, SKRZĘTNIE CHOWANYM rodzinnym skandalem artystycznym była tak zwana fabryczka obrazów Wojciech Kossaka, który w okresie dwudziestolecia międzywojennego cieszył się ogromnym powodzeniem. Był „malarzem nadwornym wojska polskiego”. Na jego obrazy panowało ogromne i nieustanne zapotrzebowanie, powodujące ich masowy wręcz wysyp, co zresztą skomentował w 1923 roku w liście do żony: „[...] co za sukces, co za popularność, grad zaszczytów, honorów”². Ta „taśmowa” niemal produkcja obrazów spowodowana była gigantycznymi potrzebami finansowymi rodziny Kossaków. Wojciech ze swej sztuki musiał utrzymywać nie tylko „Kossakówkę” – krakowski dworek wciąż pełen gości, niewielki dom-pracownię w Zakopanem, lecz także willę w Juracie i luksusową pracownię w warszawskim hotelu Bristol, przez którą „przesuwały się nie tylko piękne kobiety”, ale gdzie bywał także cały niemal parnas rządowy. Równocześnie wzrastały wymagania i oczekiwania rodziny. Córki, zwane Kukłami – Lilka i Madzia, czyli poetka Maria Pawlikowska-Jasnorzewska i pisarka Magdalena Samozwaniec – wychodziły za mąż, rozwodziły się, potrzebne były pieniądze na unieważnienia małżeństw, a także na podróże do Nicei, eskapady do Monte Carlo, na dobre samochody, bujne życie towarzyskie, a nawet wykupowanie niekiedy biżuterii z lombardów. Wojciech Kossak rzetelnie zabezpieczał finansowo córki, o czym może świadczyć uwaga w liście skierowanym do żony w 1925 roku, w którym stwierdza, że Lilka i Madzia „pieniędzy chwilowo mają dosyć”³. I tak dopingowany artysta zaczął malować coraz więcej, coraz szybciej powtarzając w kolejnych replikach i kopiach „modne” kompozycje: sceny napoleońskie, kirasjerów, grenadierów, szwoleżerów, polowania, wesela krakowskie i góralskie. Niesłabnące powodzenie Wojciecha Kossaka spowodowało fabryczną wręcz produkcję obrazów i rozpoczęcie współpracy artystycznej Wojciecha z synem Jerzym. Kooperacja polegała na kopiowaniu obrazów Wojciecha przez Jerzego, który niekiedy zmieniał detale, domalowywał szczegóły, sam się podpisywał

s. 197

Wojciech Kossak,
Ulan i dziewczyna,
(fragment), 1926,
olej na tekturze, 94 × 115 cm

¹W. Kossak, *Listy do żony i przyjaciół (1883–1942)*, t. 2, opr. K. Olszański, Kraków 1985, s. 371.

²Tamże, s. 298.

³Tamże, s. 369.

Wojciech Kossak
w willi „Kossakówka”,
Kraków, 1936

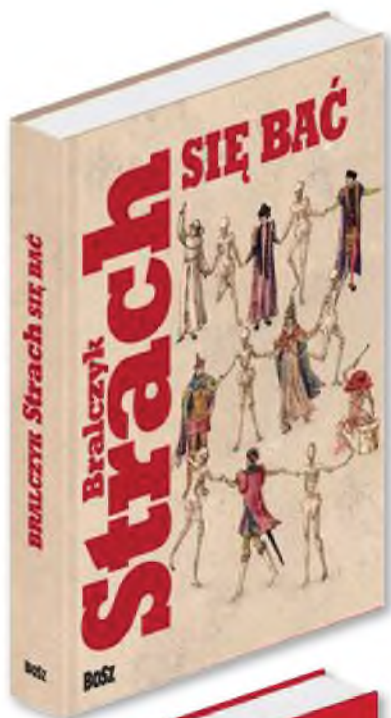

s. 200
Wojciech Kossak
w pracowni w Krakowie,
1926

Wydawnictwo BOSZ
BOSZ Szymanik i wspólnicy spółka jawna
38-722 Olszanica 311
Biuro: ul. Przemysłowa 14, 38-600 Lesko
tel. +48 13 469 90 00
fax +48 13 469 61 88
biuro@bosz.com.pl
www.bosz.com.pl

BOSZ

Zobacz także
inne tytuły
Wydawnictwa Bosz

Strach się bać

Strach się bać, autorstwa prof. Jerzego Bralczyka, to kolejny bogato ilustrowany leksykon, tym razem poświęcony słowom i wyrażeniom wywołującym lęk. Przechodząc od A do Z, autor przedstawia czytelnikom szereg stanów, zjawisk, działań, chorób, ale też zwierząt i postaci, które straszą ludzkość od zarania dziejów. Opowieści te, obfitujące w językoznawcze ciekawostki, choć przyprawiają o gęsią skórę, podszyte są sporą dawką (czarnego) humoru. To wspaniałe źródło wiedzy dla wszystkich, którzy kochają język polski, horrory i literaturę grozy. Co ważne, tekstowi pełnemu strachów towarzyszą równie przerażające wizualizacje ludzkich lęków uwiecznione przez najwybitniejszych twórców malarstwa europejskiego, m.in. Rembrandta i Goyę.

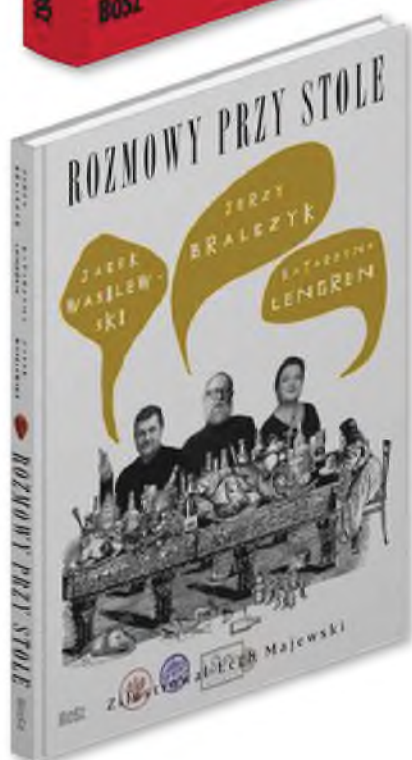
190 × 250 mm • 336 stron • 301 ilustracji • oprawa twarda • PL

Porzekadła

Porzekadła, autorstwa prof. Jerzego Bralczyka, to bogate kompendium zawierające omówienie ponad 300 najpopularniejszych powiedzeń. Autor w kilkunastu tematycznych rozdziałach precyzyjnie, acz z dużą dawką humoru, rozkłada poszczególne porzekadła na czynniki pierwsze. Dzięki lekturze dowiemy się między innymi, dlaczego *Dobremu wszędzie dobrze*, *Śmiałym szczęście sprzyja*, a *Kto śpi, nie grzeszy*. Czytając książkę, zastanowimy się też, czy lepiej mieć pusty lub pełny żołądek, poznamy sekret nocnych transformacji kotów oraz ulubioną siedzibę wilków. Na przykładzie kilkunastu hasel prześledzimy także funkcję baby, głupca i diabła w języku, i być może spojrzymy na nich przychylnym okiem. Część porzekadeł, zilustrowana łatwo rozpoznawalną kreską Henryka Sawki, obrazuje sytuacje dobrze znane z życia codziennego, które niejednokrotnie można byłoby podsumować *Mądry Polak po szkodzie* lub *Historia lubi się powtarzać*.

165 × 235 mm • 304 stron • 84 ilustracje • oprawa twarda • PL

Rozmowy przy stole

Katarzyna Lengren, Jerzy Bralczyk i Jacek Wasilewski zapraszają czytelników do rozmowy przy stole...

Książka zawiera ciekawe, a zarazem humorystyczne rozważania w formie dialogu o szeroko pojętej kulturze biesiadowania i stołowania się.

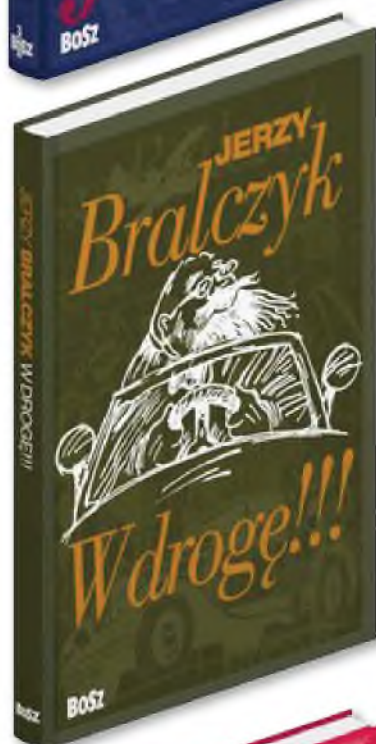
205 × 275 mm • 124 strony • 47 ilustracji • oprawa twarda • PL

Jeść!!!

W pięknie ilustrowanym leksykonie, znany i lubiany językoznawca, prof. Jerzy Bralczyk, omówił 181 „smacznych słów”. Są to w większości nazwy apetycznie brzmiących potraw, pozostałe służą jedzeniu lub się z nim kojarzą.

160 × 235 mm • 176 stron • 362 ilustracje • oprawa twarda • PL

W drogę!!!

W drogę!!! to kolejny po *Jeść!!!* bogato ilustrowany, tematyczny leksykon prof. Jerzego Bralczyka. Tym razem przedmiotem rozważań autora są słowa związane z podróżowaniem, drogą, wędrowaniem. Każde z haseł to osobny, pełen humoru i imponującej erudycji felieton. Prof. Bralczyk pisze o pochodzeniu wybranych przez siebie słów, ich zmieniających się przez lata znaczeniach, zaskakujących kontekstach, w jakich bywają używane, i skojarzeniach, jakie budzą. Ten słownik wciąga jak pasjonująca powieść.

160 × 235 mm • 176 stron • 150 ilustracji • oprawa twarda • PL

Do domu!!!

Bogato ilustrowany leksykon *Do domu!!!*, autorstwa prof. Jerzego Bralczyka, to kolejny po *Jeść!!!* i *W drogę!!!* przewodnik po słowach i ich znaczeniach. Znany i lubiany językoznawca zaprasza do domu na niezwykle pouczający i zarazem dowcipny spacer po pomieszczeniach, okraszony wieloma powiedzonkami i cytatami z klasyki polskiej literatury. Czytelnicy zwiedzą salon, kuchnię i jadalnię, ale też alkowę i buduar, zajrzą do spiżarni i lodówki, ocenią, co jest bardziej wygodne: kanapa, tapczan czy wersalka, będą podziwiać żyrandole i etażerki, a na koniec wyjdą na balkon, a może taras lub werandę – z pewnością jednak nie będą się snuli z kąta w kąt! To wspaniała książka dla wszystkich pasjonatów języka polskiego, którym miłe jest również urządzenie wnętrz.

165 × 235 mm • 176 stron • 266 ilustracji • oprawa twarda • PL

Bezecnik gramatyki polskiej. Tajemnice językowego półświata

Publikacja, autorstwa Jacka Wasilewskiego, stanowi dowcipne, lecz niezwykle rzetelne podsumowanie najważniejszych zagadnień z zakresu gramatyki polskiej. Autor przeprowadza czytelnika przez kręte zaułki i przedstawia poszczególne grupy rzeźmieszeków, między innymi Przewodnikowe towarzystwo, Rzeczownikową brać, Klikę czasownika czy Niesłowne imiesłowy, opisując ich funkcję w językowym półświatku i sygnalizując czyhające zagrożenia. Przyswojenie tej cennej wiedzy z pewnością usprawni korzystanie z kłopotliwego języka ojczystego w codziennym życiu. Wspomniany półświatek został przewrotnie sportretowany przez Joannę Czupryniak, zachęcając czytelnika do niebanalnej interpretacji gramatycznych zawłości. To wspaniała pozycja dla wszystkich miłośników języka polskiego, ale i tych, którzy są z nim na bakier.

165 × 230 mm • 232 strony • 57 ilustracji • oprawa twarda • PL

Moja podróż z Witkacym i Malinowskim na Cejlon

Książka Aliny Kręcis to wielogłosowa relacja z podróży po lankijskiej wyspie, zwiedzanej śladami znanych osobistości przełomu XIX i XX wieku – Stanisława Ignacego Witkiewicza i Bronisława Malinowskiego. Autorka po uważnym przestudiowaniu zapisków obydwu podróżników postanowiła ponownie odwiedzić Sri Lankę, aby odtworzyć wycieczkę sprzed ponad stu lat. Współczesnym opisom lankijskich miejsc i zwyczajów towarzyszą liczne cytaty, miejsca oraz sposoby miejskiej i międzymiastowej komunikacji. Szczegółowa relacja, zilustrowana kilkudziesięcioma fotografiami archiwalnymi i współczesnymi, jak również reprodukcjami prac Witkacego i Juliana Fałata, pozwoli czytelnikom na odbycie literackiej podróży, zachęcając tym samym do odwiedzenia tego odległego, lecz niezwykle urodziwego azjatyckiego państwa.

To wspaniała pozycja dla wszystkich pasjonatów dalekich podróży oraz entuzjastów twórczości Witkacego i dokonań Bronisława Malinowskiego.

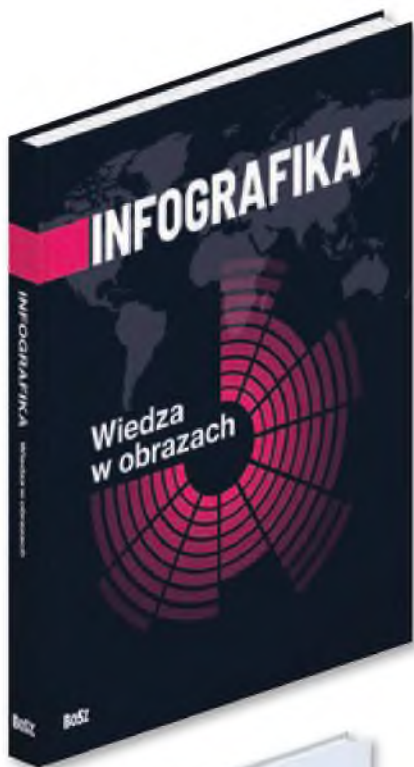
205 × 275 mm • 128 strony • 82 ilustracje • oprawa twarda • PL

Zapomniane słowa z PRL-u i nie tylko

Zapomniane słowa z PRL-u i nie tylko, autorstwa Franciszka Czekierdy, to wyjątkowa publikacja będąca zbiorem hasel powszechnie znanych w komunistycznej Polsce, które z biegiem czasu i ze względu na zmianę rzeczywistości dawno już wyszły z użycia, stając się obecnie dla wielu z nas zupełnie obcymi. Poszczególne pojęcia odnoszą się do konkretnych działań, których dotyczą, takich jak technika, kultura, moda, handel czy sport. Autor, jako człowiek doskonale pamiętający życie w realiach PRL-u, wyjaśnia każde hasło w sposób obrazowy i „praktyczny”, nierzadko sięgając po związaną z nim ciekawą anegdotę. Dzięki temu ci z nas, którzy wiedzę o poprzednim ustroju czerpali jedynie z lekcji historii, mogą poznać znaczenie takich słów, jak choćby *dziegięć*, *musztardówka* czy *saturator uliczny*, a także dowiedzieć się, czym kiedyś zajmował się *cinkeciarz*.

165 × 235 mm • 252 strony • 86 ilustracji • oprawa twarda • PL

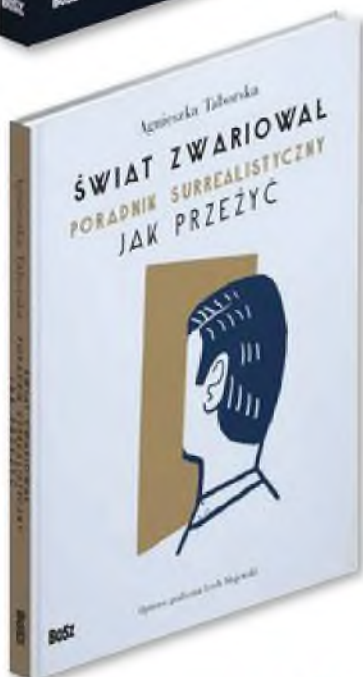

Infografika. Wiedza w obrazach

Pierwsza tego typu publikacja w Polsce, będąca efektem kilkuletniej pracy Polskiej Grupy Infograficznej, do której należą między innymi Maciej Kabroński, Marta Sitkiewicz, Marzena Wasilewska-Lasa czy Magda Furmanek.

Album podzielony na sześć rozdziałów przedstawia za pomocą infografik najważniejsze i najciekawsze zagadnienia dotyczące natury, nauki, zdrowia, historii, społeczeństwa i kultury. Zgromadzone infografiki zapewniają poznanie interesujących zagadnień, jak i zachwycają szczegółowością wykonania, stanowiąc wciągające kompendium wiedzy o świecie oraz zachodzących w nim przemianach. Infografika, czyli graficzna wizualizacja danych, jest współcześnie niezwykle popularnym sposobem przekazywania wiedzy, ciekawostek i statystyk, obecnym zwłaszcza w mediach społecznościowych.

240 × 320 mm • 200 stron • 123 ilustracje • oprawa twarda • PL
Partner wydania onet

Świat zwariował. Poradnik surrealistyczny. Jak przeżyć

Świat zwariował. Poradnik surrealistyczny. Jak przeżyć Agnieszki Taborskiej – w opracowaniu graficznym Lecha Majewskiego – pokazuje, że surrealizm to więcej niż styl: to sposób widzenia rzeczywistości. Choć w wielu krajach cieszy się ostatnio wielkim zainteresowaniem, w Polsce wciąż jest mało znany. Podane w Poradniku „przepisy” na surrealistyczną sztukę i życie pomogą nam przetrwać w ciężkich czasach.

Ta książka z pewnością zadziała jak cudowne lekarstwo dla naszej wymęczonej zmartwieniami i lękami duszy (Olga Tokarczuk).

Jedna z najwybitniejszych światowych badaczek surrealizmu stworzyła niezwykle oryginalną książkę o sztuce i literaturze, a także o nas. Taborska postanowiła jeszcze raz przypomnieć nam, jak wiele zależy, także w życiu społecznym, od wyzwolonej wyobraźni (Grzegorz Jankowicz, dyrektor Festiwalu Conrada).

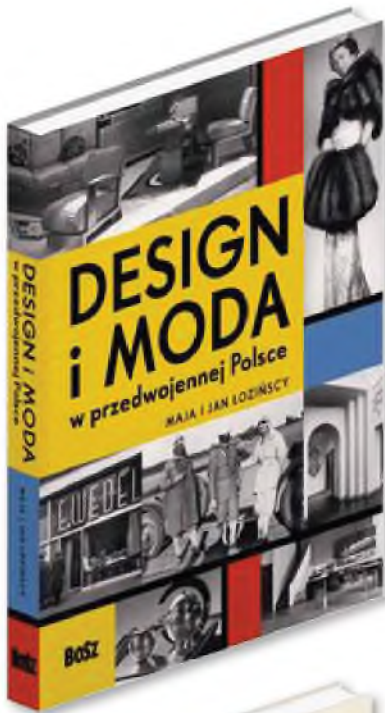
190 × 250 mm • 136 stron • 65 ilustracji • oprawa twarda • PL

Kilka lekcji o wychowaniu

Książka o dobrym wychowaniu autorstwa znanej i cenionej ekspertki z zakresu etykiety i dress code'u, wykładowcy akademickiego dr Ireny Kamińskiej-Radomskiej nie jest typowym poradnikiem poświęconym tematyce wychowania dziecka. To niezwykle przydatna propozycja dla wszystkich, którym leży na sercu mądre i odpowiedzialne wychowanie pociech, z jednoczesnym budowaniem prawdziwej i prawidłowej relacji rodzic–dziecko. Autorka przeprowadza rodzica przez proces rozumienia swojego dziecka, opartego na klasycznym, odpowiedzialnym i dobrym wychowaniu, które w przyszłości przyczyni się do sukcesu życiowego dorosłych już ludzi.

165 × 230 mm • 216 stron • 14 ilustracji • oprawa twarda • PL

Design i moda w przedwojennej Polsce

Album poświęcony polskiemu designowi, wnętrzom i modzie przedwojennej Polski, w okresie od słynnej Wystawy Paryskiej w 1925 roku po rok 1939. Prezentuje najciekawsze projekty mebli, ceramiki użytkowej, zastawy stołowej, samochodów, motocykli, a nawet lokomotyw. Pokazuje także wnętrza mieszkań i sklepów oraz ubiory, które powstały w pracowniach ówczesnych polskich artystów i projektantów. Album otwiera obszerny wstęp historyczny. Całość wzbogaca ok. 250 czarno-białych i kolorowych ilustracji.

190 × 250 mm • 161 stron • 261 ilustracji • oprawa twarda • PL

Szew za igłą

Szew za igłą to fascynująca opowieść, w której autorka odkrywa pełną niedomówień i tajemnic historię życia swojego dziadka, radiotelegrafisty w Dywizjonie 300. W wyniku wojennej zawieruchy trafił on do obozu koncentracyjnego w Miranda de Ebro w Hiszpanii. Zginął w katastrofie lotniczej w Anglii. Autorka odczytuje listy dziadka i „zszywa” je ze informacjami odnalezionymi podczas podróży jego śladem. Odtwarza wędrówkę przodka, który niczym filmowy Franek Dolas przemierzał Europę, próbując powrócić do ojczyzny. Odkrywa nieznaną fakty z jego krótkiego, dramatycznego, lecz niezwykle ciekawego życia. Dopelnieniem wciągającej treści są piękne fotografie z archiwum rodzinnego autorki.

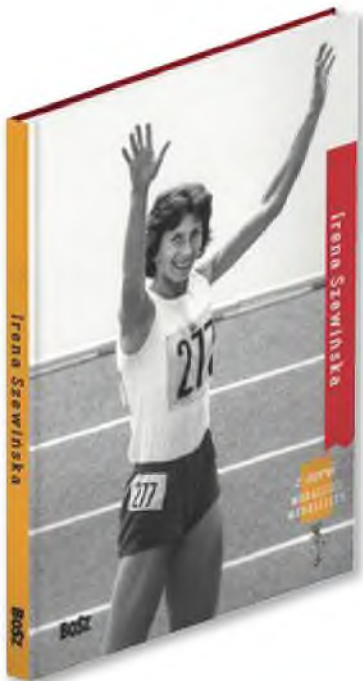
165 × 235 mm • 216 stron • 115 ilustracji • oprawa twarda • PL

Janusz Kusociński. Medaliści

Pierwszy minialbum z serii Medaliści, której bohaterami są wybitni polscy sportowcy, poświęcony został osobie Janusza Kusocińskiego (1907–1940), mistrza olimpijskiego w biegu na 10 tysięcy metrów, wicemistrza Europy w biegu na 5 tysięcy metrów, rekordzisty świata w biegach na 3 tysiące metrów i 4 mile oraz dziesięciokrotnego mistrza Polski, który został rozstrzelany przez hitlerowców podczas drugiej wojny światowej. Jego krótką i tragiczną, ale także bogatą historię przedstawił na łamach niniejszej książki ceniony dziennikarz sportowy, Stefan Szczepłak.

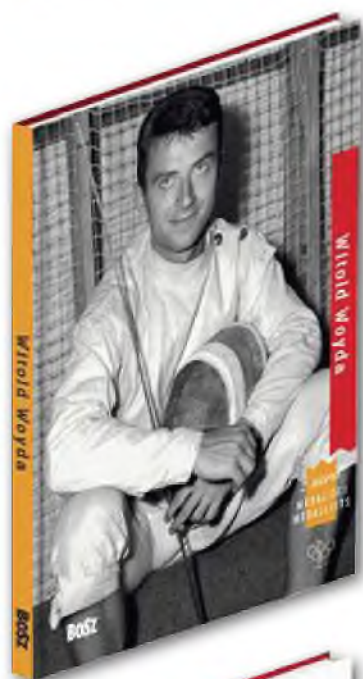
150 × 200 mm • 64 strony • 62 ilustracje • oprawa twarda • PL-EN

Irena Szewińska. Medaliści

Kolejny minialbum w serii o najstynniejszych polskich sportowcach poświęcony jest Irenie Kirszenstein-Szewińskiej, trzykrotnej mistrzyni olimpijskiej, siedmiokrotnej medalistce igrzysk, pięciokrotnej mistrzyni Europy oraz szesnastokrotnej rekordzistce świata. Szewińska czterokrotnie triumfowała w plebiscycie „Przeglądu Sportowego” na 10 najlepszych sportowców Polski. Była również prezesem Polskiego Związku Lekkiej Atletyki (1997–2007), wiceprezesem Polskiego Komitetu Olimpijskiego oraz członkiem Międzynarodowego Komitetu Olimpijskiego (1998–2018). Wstęp Stefana Szczepłki i starannie wyselekcjonowane fotografie z Muzeum Sportu i Turystyki z pewnością przybliżą postać i karierę sportową tej znakomitej lekkoatletki.

150 × 200 mm • 64 strony • 62 ilustracje • oprawa twarda • PL-EN

Witold Woyda. Medaliści

Trzecim po Januszu Kusocińskim i Irenie Szewińskiej bohaterem serii *Medaliści*, powstającej we współpracy z Polskim Komitetem Olimpijskim, jest Witold Woyda (1939–2008) – wybitny polski szermierz, dwukrotny – indywidualny i drużynowy – złoty medalista igrzysk olimpijskich z Monachium (1972). Na wcześniejszych olimpiadach drużynowo zdobył brązowy medal (Meksyk, 1968), a indywidualnie wywalczył srebrny (Tokio, 1964). Życiorys sportowca, podobnie jak w przypadku poprzednich tytułów, przybliżył ceniony dziennikarz sportowy Stefan Szczepłek, a warstwę tekstową uzupełniają wyjątkowe fotografie ze zbiorów Polskiego Komitetu Olimpijskiego.

150 × 200 mm • 64 strony • 62 ilustracje • oprawa twarda • PL-EN

Stanisława Walasiewicz. Medaliści

Czwarty minialbum w serii „Medaliści” poświęcony jest karierze sportowej jednej z najstynniejszych polskich sportswomenek – Stanisławie Walasiewicz-Olson (1911–1980), mistrzyni olimpijskiej i wielokrotnej rekordzistce świata.

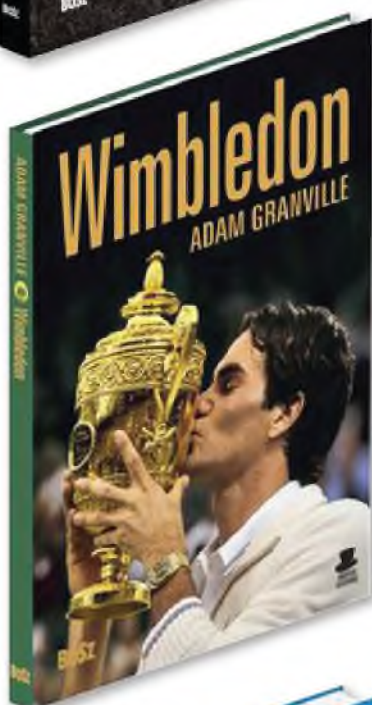
150 × 200 mm • 64 strony • 62 ilustracje • oprawa twarda • PL-EN

Z radości życia. Halina Konopacka

Niezwykle interesująca, obszerna biografia Haliny Konopackiej – znakomitej sportsmenki, która podczas rozgrywanych w 1928 roku w Amsterdamie Igrzysk IX Olimpiady zdobyła dla Polski pierwszy złoty medal olimpijski w rzucie dyskiem. Była 56-krotną rekordzistką Polski i 26-krotną mistrzynią Polski w kilku konkurencjach: pchnięciu kulą, rzucie dyskiem, rzucie oszczepem, skoku wzwyż, trójboju, pięcioboju oraz sztafetach, a także 7-krotną rekordzistką świata. Piękna i utalentowana Konopacka podbijała serca nie tylko imponującymi osiągnięciami sportowymi, ale również artystyczną wrażliwością, której wyraz dawała w tworzonej przez siebie poezji. Jej wiersze publikowane były w najważniejszych czasopiśmieach poetyckich, takich jak „Skamander” i „Wiadomości Literackie”, obok twórczości m.in. Marii Pawlikowskiej-Jasnorzewskiej i Kazimierzy Iłłakowiczówny. Stała bywalczyni warszawskich salonów, miłośniczka mody, należała do śmietanki towarzyskiej przedwojennej Polski.

210 × 250 mm • 256 stron • 146 ilustracji • oprawa miękka • PL

Wimbledon

Książka Adama Granville'a opowiadająca o jednym z najważniejszych turniejów tenisowych na świecie. Bardzo wnikliwie, ale w sposób niezwykle przystępny i pełny humoru opowiada o wszystkim, co chcielibyśmy wiedzieć odnośnie tego wielkiego sportowego wydarzenia. Przybliża bogatą historię turnieju, mówi gdzie kupić bilet, wyjaśnia zasady gry, a nawet podpowiada, jak się ubrać. Merytoryczna treść ubarwiona została anegdotami i dygresjami ze strony autora, które sprawiają, że mamy do czynienia nie tylko z książką dla zorientowanych w temacie miłośników tenisa, ale po prostu z wciągającą lekturą.

165 × 235 mm • 144 strony • 78 ilustracji • oprawa twarda • PL

Narciarskie pasje. Olimpijskie opowieści

Narciarskie pasje. Olimpijskie opowieści to niezwykle interesująca książka, autorstwa Szymona Krasickiego, uznanego polskiego trenera biegów narciarskich, nauczyciela akademickiego oraz profesora nauk o kulturze fizycznej. To wspaniała pozycja dla wszystkich czytelników interesujących się sportami zimowymi, zwłaszcza zaś narciarstwem, oraz tych, którzy śledzą poczynania polskich sportowców..

165 × 235 mm • 352 strony • 110 ilustracji • oprawa twarda • PL

BOSZ
art

DRUKARNIA ARTYSTYCZNA

Kierując się wieloletnim doświadczeniem wydawniczym oraz wychodząc naprzeciw oczekiwaniom klientów, stworzyliśmy dział BOSZart, zajmujący się reprodukowaniem dzieł polskich artystów. Najwyższej klasy drukarka wielkoformatowa (Epson p9000) zapewnia dokładne odwzorowanie i nasycenie barw. Drukujemy, używając tylko oryginalnych, nietoksycznych tuszy pigmentowych na bazie wody. Nie używamy szkodliwych farb solwentowych. Drukujemy na papierach: powlekanych, niepowlekanych, samoprzylepnych, fotograficznych oraz na płótnie, które na życzenie naciągamy na krosno (blejtram).

Jesteśmy wyłącznym producentem reprodukcji obrazów Tamary Łempickiej, Zofii Stryjeńskiej oraz Zdzisława Beksińskiego*.

Zapraszamy do zapoznania się pełną ofertą drukarni na naszej stronie internetowej:

WWW.BOSZART.PL

* Wyłącznie producent reprodukcji na płótnie.